

De specificiteit van Maritieme verbindingen

KVK SBH Frederick VAN DE KERCKHOVE, COMOPSNV-DBO/MR
Frederick.vandekerckhove@mil.be

I. INLEIDING

Schepen hebben een steeds groeiende behoefte om informatie uit te wisselen en gebruiken daarvoor het volledige electro-magnetisch spectrum. De manier waarop schepen vanop een relatief klein en bewegend platform communiceren, bepaalt voor een groot deel de organisatie van de verbindingdienst van de Marine. In deze briefing wordt ingegaan op de specificiteit van de maritieme CIS behoefte, de beperkingen die eigen zijn aan het milieu en de bijzondere organisatie van onze verbindingdienst.

II. MARITIEME CIS-BEHOEFTE

Door de aard van het maritieme optreden is een schip afhankelijk van goede verbindingen. In een omgeving waarin men steeds streeft naar informatiedominantie is die afhankelijkheid alleen maar toegenomen. Een schip moet in staat zijn om te communiceren met andere eenheden die zich zowel aan wal, op zee, onder water als in de lucht bevinden. Men maakt hiervoor gebruik van het volledige electro-magnetisch spectrum en verschillende communicatietechnieken. Een groot deel van de communicatiebehoefte wordt ingevuld door satellietcommunicatie. In marinemiddens groeit echter het besef dat een te grote tactische afhankelijkheid van satcom enorme risico's inhoudt en men zoekt dan ook naar alternatieven.

III. DE BEPERKINGEN VAN HET PLATFORM

Een fregat is iets langer dan 100 m en staat volgestouwd met sensoren en antennes. Op een schip is het nodig om aandacht te besteden aan emissie controle, comsec, infosec, akoestische hygiëne en meer en meer cybersecurity. Dit legt enkele niet te onderschatten beperkingen op voor de bemanning en de CIS-operatoren. Alhoewel een groot deel van de CIS-apparatuur voor een langere periode en organiek aan boord geplaatst wordt, is er ook een steeds groeiend variabel gedeelte. Door de diversiteit aan maritieme missies en de flexibiliteit om snel van missieprofiel te kunnen wisselen, wordt de commsfit aangepast aan de opdracht.

IV. DE MARINEVERBINDINGSDIENST

Het is de verantwoordelijkheid van de verbindingdienst om te voorzien in alle communicatiebehoefte. Het grootste gedeelte van deze dienst bevindt zich organiek aan boord, maar er is ook een gedeelte werkzaam in het radiostation in Zeebrugge. Een marineverbindelaar is in eerste instantie een operator. Hij verzorgt de tactische verbindingen op de brug en in de commandocentrale. Hij is de enige die met behulp van lichtmorse een bericht kan versturen naar een ander schip. Daarnaast verzorgt hij ook het formele berichtenverkeer tussen schip en wal. In moderne communicatie- en informatiesystemen is een handmatige codering naar een bruikbaar protocol meer en meer overbodig geworden. De traditionele verbindelaar is dus gedoemd om te verdwijnen. Met de opkomst van netwerken echter, blijkt er een steeds groter wordende behoefte te bestaan aan netwerkbeheerders. Deze moeten de gebruikers zowel technisch als procedureel bijstaan in het gebruik van de diverse netwerken. De transitie van een operator-competentieprofiel naar het netwerk-profiel is nog steeds lopende. Maritieme verbindingen hebben hun eigen specificiteit. Een "eenheidsworst" die maar al te vaak wordt opgedrongen vanuit beheersoogpunt is niet altijd de beste oplossing voor specifieke problemen.